

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand  
Căsuța Poștală 12, OP 74  
București, 062580, România  
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;  
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro



**Iulie 2018**

" Da, frate, înviorează-mi inima în Hristos!" (Epistola Apostolului Pavel către Filimon, versetul 20)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

### **Cum să Obții Bucurie în Domnul?**

În timpul regimului comunist din Uniunea Sovietică, ignorând crudul pericol din partea KGB, biserica subterană a publicat o carte a unui autor creștin curajos S. Lavrov, intitulată "DUMNEZEU ESTE CU NOI". El povestește cum un ateu comunist călătorea pe țărmurile Mării Azov. Acesta a văzut pescarii la lucru și s-a gândit: Dacă această mare nu conținea pești, nimeni nu ar fi pescuit. Dacă nu ar exista Dumnezeu, nimeni nu s-ar ruga sau nu ar vorbi cu El. Nimeni nu merge la o fântână care nu conține apă. Dacă nu ar exista nici un har în biserică, nimeni nu ar merge acolo. Un nebun poate intra într-un subsol și poate declara că nu există soare în lume. Cu adevărat, el nu există pentru cei din subsoluri. Deci, nu există Dumnezeu pentru cei care se află în întunericul negării lui Dumnezeu sau de partea răului. Acest comunist a devenit un credincios ".

Primești o scrisoare ... cineva vine să te vadă ... sună telefonul. Puteți fi sigur, oricare ar fi motivul aparent, că dorința neexprimată a celeilalte persoane este invariabil: "Vreau să capăt bucurie din partea ta. Fă-mi o bucurie!" Toată lumea suferă mult. Toată lumea tânjește ca cineva să aibă grijă de el. Toată lumea vrea să i se zâmbească, să fie îmbrățișat.

Un fost prizonier, când eram întemnițat pentru 14 ani în închisorile comuniste românești, m-a întrebat: "De ce atât de multă răutate în lume? De ce a permis Dumnezeu să existe oameni care oprimă și terorizează milioane?" Filosofizarea despre această problemă nu va ajuta. Dar, din moment ce există atâtea răutate în lume, faceți-vă scopul de a aduce bucurie altora. Fie ca fiecare scrisoare, telefon sau conversație a ta să încerce să lase oamenii "să se bucure de tine". Cu o asemenea atitudine în viață, tu însuși vei vedea lumea în culori mai luminoase și vei fi convins că lumea este condusă de un Dumnezeu bun.

Dacă nu ar fi fost așa, ar fi imposibil pentru voi, creaturi ale lui Dumnezeu, să fiți inspirați de El să răspândiți bucurie altora.

Patruzeci la sută din afacerea florarilor merge la înmormântări; restul acoperă obligațiile sociale precum nunțile și zilele de naștere. Puține flori sunt cumpărate pentru nici o ocazie specială, pur și simplu pentru că ne pasă unul de celălalt. La începutul primăverii, am văzut un bătrân care urca un deal abrupt, încă acoperit de zăpadă. Când am întrebat unde merge, el a răspuns: "Vreau să culeg primele lăcrimioare pentru iubita mea soție". Mult mai bine decât să speculezi, de ce Dumnezeu a permis soției mele să aibă artrită! Deși Pavel a scris multe epistole, nu știm de răspunsuri. " Cu multă mâhnire și strângere de inimă " (2 Corinteni 2: 4) el a cerut: "Lasă-mă să mă bucur de tine".

Și îngerii caută bucurie de la tine, pe care o poți da cu ușurință prin pocăință. Este scris: "Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință." (Luca 15: 7). Însuși Dumnezeul nostru este nerăbdător să-i dai ocazia de a "se bucura" așa cum este scris: " DOMNUL, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine." (Țefania 3:17) Deoarece nu putem fi întotdeauna în jurul celor care așteaptă bucurie de la noi, suntem înțelepți să-i aducem la Sursa nelimitată de bucurie, care este Dumnezeu. Aceasta înseamnă aducerea lor la mântuire. Scopul vieții noastre să fie acela de a da bucurie celor din jurul nostru. Un zâmbet, un cuvânt amabil, un gest prietenos este atât de ușor de împărtășit mai ales cu frații noștri care suferă pentru credința lor.

Nu poți aduce bucurie făcând rău. Lumea nu aduce bucurie. Biblia scrie: "Nu știți că prietenia lumii este vrășmășie cu Dumnezeu?" (Iacov 4: 4) Atunci ce este prietenia cu diavolul? Comunismul este diavolesc. Fondatorul său, KARL MARX, a stabilit scopul vieții sale și al mișcării sale: "să mă răzbun împotriva celui de sus care guvernează, să zdrobească omenirea și, atunci când aceasta coboară în întuneric, să o urmeze râzând "(Vezi toate citatele și bibliografia în cartea mea "A FOST KARL MARX UN SATANIST?" (disponibilă online la <http://richardwurmbrandfoundation.com> N.Ed.) Marxismul și creștinismul sunt total incompatibile. Lupta de clasă și revoluția, așa cum le-a propovăduit Marx, sunt opusul principiului dragostei, al lui Isus. Bisericele creștine adevărate din China comunistă, din Cuba sau din Vietnamul comunist nu acceptă nici colaborarea cu autoritățile anti-Dumnezeu și nici nu sunt controlate de acestea, de asemenea, noi în țările libere nu ar trebui să avem nici o prietenie cu lumea.

Creștinii continuă să arate iubire practică față de frații lor care sunt în nevoie. În atâtea cărți și mărturii, creștinii care au suferit descriu modul în care statornicia în credință a colegilor lor creștini le-a adus bucurie adevărată! Avem nevoie să învățăm de la ei că modul de a aduce adevărata bucurie este să urmăm exemplul lor de sacrificiu. Apostolul Pavel scrie: "Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi. Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrajmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecel, și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos." (Filipeni 3: 17-20)



Închisoarea comunistă Jilava.  
Intrarea spre celulele subterane.



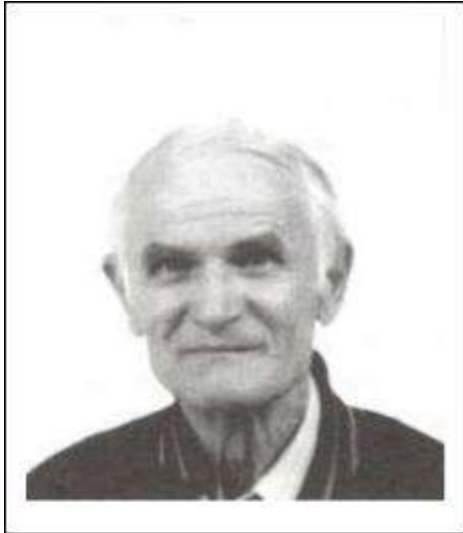
Celula cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în iernile geroase



Fotografie a pastorului Richard în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

## O puternică mărturie creștină! Condamnat la 20 Ani de Închisoare Pentru că a Luat Parte la un Grup de Studiu Biblic



Fratele Traian Ban scrie: "La 28 noiembrie 1958, întregul grup de studiu biblic, format din 13 credincioși, a fost arestat de securitate. M-au luat și m-au reținut direct de la biroul Căilor Ferate Naționale în care lucram. Lăsam în urmă soția cu cinci copii mici, cel mai mare având opt ani. Acuzația scrisă împotriva noastră era că făceam parte dintr-o organizație mistico-religioasă, condusă de predicatorul Vasile Moiescu din Arad. Eram acuzați că încercam prin credința noastră creștină, să răsturnăm regimul comunist în țara noastră". Procesul și condamnarea au avut loc la Tribunalul Militar din Timișoara în data de 18 februarie 1959. Sentința nr. 72, în baza articolului 209, paragraful al doilea din Codul Penal comunist, ne-a declarat că am complotat împotriva ordinii sociale a țării comuniste. În cele din urmă, după multe petiții, sentința noastră a fost redusă. În cazul meu, de la 20 de ani la 6 ani, din care am petrecut cinci ani și jumătate

în închisoare. Când am fost arestat, am fost foarte înspăimântat de ceea ce s-ar putea întâmpla, dacă voi putea supraviețui acestor ani de închisoare. Apoi un verset al Bibliei a adus multă pace în inima mea. Apostolul Pavel a scris: "Dar eu nu țin numai de la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu." (Faptele Apostolilor 20:24) La procesul nostru l-am lăudat pe Dumnezeu. Chiar și dușmanii noștri au trebuit să ne recunoască credința. Unul dintre martorii împotriva noastră a fost întrebat de către procuror: "în ce mod au încercat acești acuzați să răstoarne guvernul comunist?" Martorul a răspuns: "prin rugăciune!"

“Atât părinții cât și bunicii mei erau creștini aparținând unei biserici locale baptiste. Mama mea a avut o inimă bolnavă. Doctorul i-a recomandat să nu se emoționeze prea tare, pentru a nu avea un atac de cord. Fratelui meu Mircea i-a fost frică să-i aducă mamei știrea că am fost arestat, așa că a întrebat-o, "ce ai spune dacă l-ar aresta pe Traian pentru credința lui?" Ea a răspuns: "Mă voi bucura!" Fratele meu a continuat: "Atunci, bucură-te, deoarece comuniștii tocmai l-au închis!" Tatăl meu, de asemenea, a exclamat: "Traian a vorbit mereu despre credință. Acum are nevoie să trăiască prin credință!" Părinții mei nu s-au temut să se roage deschis pentru mine. Uneori atât de tare, încât vecinii auzeau din stradă. Părinții mi-au spus cum au primit de la Domnul o confirmare că voi fi eliberat atunci când au citit în cartea profetului Ieremia versetele: "Așa vorbește Domnul: "Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarași din țara vrajmașului. Este nadejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!" (Ieremia 31:16 -17). Fratele Ban încheie cu versetele aflate în Apocalipsa 1: 5-6: " Isus Hristos, Martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatal Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin."

## Creștini ajutați din darurile voastre!

Condamnat la 20 Ani de Închisoare Pentru că a Participat la un Grup de Studiu Biblic



Fratele Teodor (Relu) Băbuț a scris: "Dumnezeu a rânduit să sufăr pentru credința mea în El. Teoretic, noi creștinii credem că "toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu ". În practică însă, când am fost supus la privațiuni și torturi, când am fost condamnat împreună cu un întreg grup de credincioși la 20 de ani de muncă grea, trebuie să mărturisesc cu sinceritate că m-am simțit ca Iov căruia cei trei prieteni i-au reproșat: "De multe ori tu ai învățat pe alții și ai întărit mâinile slăbite. Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se clătină și ai întărit genunchii care se îndoiau. Și acum, când este vorba de tine, ești slab! Acum, când ești atins tu, te tulburi!" (Iov 4: 3-5).

"Foarte slab și extrem de înfometat, am fost încurajat și mângâiat de promisiunea Domnului: "Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." (Matei 28:20). și, de asemenea, am fost încurajat de exemplul celorlalți tovarăși de credință, de exemplu un frate numit Szilagyi. El a fost întrebat de polițistul comunist care l-

a arestat, de ce a zâmbit. El a răspuns: "În timp ce mă duc la închisoare, Domnul Isus mă însoțește purtând aceleași lanțuri, călătorind cu mine în aceeași mașină a poliției comuniste". Odată, trebuia să lucrăm ore îndelungate, în căldura arzătoare a câmpiilor Bărăganului, fără a avea nici măcar apă bună de băut. Am spus în inima mea lui Dumnezeu: "aceasta este prea multă suferință pentru mine". Chiar în acel moment, nu un creștin, ci un rabin evreu întemnițat și el m-a abordat în mod neașteptat cu cuvintele din Psalmul 145: "Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă". Astfel, el a concluzionat: "Ține-te tare, împlinește voia lui Dumnezeu din toată inima ta." Deasemeni am întâlnit un alt prizonier creștin, care în momentele când eram tratați cel mai rău de către gardienii noștri, șoptea: "Să ne rugăm. Indiferent de circumstanțe, nu ar trebui să încetăm să ne rugăm. Prin rugăciune, îndreptăm atenția lui Dumnezeu asupra noastră. "

"Am avut ocazia rară, dar foarte periculoasă pentru mine, să-l întâlnesc într-una dintre secțiile închisorii pe faimosul compozitor de imnuri creștine, Nicolae Moldoveanu. El a fost condamnat la cinci ani de închisoare. Vina lui: muzica sa cu Psalmii lui David era cântată în toate grupurile bisericești. (Dacă mar fi prins contactând un prizonier într-o altă secție decât cea în care eram ținut, aș fi fost pedepsit sever). Fratele Moldoveanu a scos de sub patul lui o bucată de săpun uscat, pe care erau scrise niște note muzicale. El mi-a spus: "Dumnezeu m-a inspirat cu aceste versuri pentru a face o melodie nouă". Ascultă!", a spus el, "Chiar dacă sufăr în lanțuri și sunt umilit, chiar dacă tot ce mi-era drag mi-a fost luat, Chiar dacă rămân sărac și gol, n-aș abandona pe Domnul. În amarul sfârșit când voi ajunge acolo ca să fiu cu tine Doamne, Îl rog pe Iubitul Meu Iisus, nici tu să nu mă părăsești," Cât de încurajat am fost atunci când într-o altă secție a barăcilor din închisoare l-am găsit pe fratele Gheorghe Mladin predicând unui grup de prizonieri. Le spunea despre Dragostea lui Iisus care a pregătit pentru noi toți un loc în cerurile Lui. Asta m-a adus cu picioarele pe pământ. "Cum mă pot simți descurajat și plângând în gândurile mele de disperare, în timp ce acest creștin a continuat să aducă Mesajul Evangheliei către cei din jurul lui! "

"Cel mai greu pentru mine a fost închisoarea Gherla (a fost acolo împreună cu pastorul Richard Wurmbbrand, acum decedat.) De multe ori în miezul nopții se auzeau prizonieri care urlau continuu în durere: "Nu mă lovi, nu mă mai bate! "Urletul era urmat de zgomotul ciocanelor care fixau lanțurile la picioarele prizonierului. Nu aveam idee cine era prizonierul. Mulți dintre prizonieri și-au pierdut mințile, datorită presiunii psihologice. În limba țigănească, cuvântul "har" este tradus prin "primirea de pomeni". Eu privesc toată suferința mea ca și o milostenie din partea lui Dumnezeu oferită sufletului meu."

## Creștini ajutați din darurile voastre!

### 20 Ani de Închisoare pentru Predicarea Evangheliei



Pastorul Szilagi Sandor (acum decedat) a scris: "Am fost arestat la 27 mai 1958. Timp de peste 22 de ani am slujit ca pastor în biserica reformată (calvinistă) a orașului Pâncota. Securitatea mi-a percheziționat casa modestă timp de 4 ore și nu a găsit nimic incriminator. În timpul primului interogatoriu pe care mi l-au luat m-au întrebat pe larg despre fiul meu Imre. Referindu-mă la fiul meu adult, am răspuns: "el iubește pe Mântuitorul Isus, exact ca și tatăl său". Unul dintre ofițeri a făcut o glumă sumbră: "Atunci să-l arestăm și pe el". I-am răspuns: "Dacă Dumnezeu a dat pe singurul Său Fiu să moară pentru noi, sunt gata să-mi sacrific fiul". Ofițerul a urlat: "Taci!"

Încercam la fiecare sesiune de interogare, să vorbesc cât de mult puteam despre Domnul Isus. Uimitor, într-una din ocazii, acest locotenent de poliție a pus în fața mea o Biblie. Când am deschis-o chiar la Cartea lui Ezechiel, el a ridicat pumnul strigând: "Nu te uita, citește unde s-a deschis!" M-am oprit și am citit Ezechiel 34:16, unde Dumnezeu vorbește: "voi căuta pe cea pierdută...". "Sunt curios să văd cum Dumnezeu te va căuta pe tine, cel pierdut", a bombănit el tăios. "În ceea ce mă privește, am fost deja găsit!", am răspuns eu. "Atunci cine este cel pierdut?" a strigat el. Am arătat spre el: "Prin mine, Dumnezeu te caută!" Fără răspuns, am fost trimis înapoi în celulă. Dintr-o dată am simțit o bucurie incredibilă. Am găsit adevăratul motiv pentru care am fost întemnițat. Dumnezeu căuta prin mine sufletele pierdute ale torționarilor mei. Interogatoriile mele au durat două săptămâni. Acuzația: "Propaganda religioasă care pune în pericol ordinea socialistă". Deși acuzația nu a putut fi dovedită cu martori, conducătorul grupului nostru de studio biblic, pastorul Ferencz Vishky, a fost condamnat la 22 de ani de muncă forțată, 10 ani de pierdere a tuturor drepturilor civile și confiscarea bunurilor sale. Eu, Dezsi Zoltan și Karczagi Sandor - toți pastori - și agricultorii simpli care au participat la grupul nostru de studiu biblic, Papp Antal, o doamnă Patocs Erzsebet, au fost condamnați la 20, respectiv 18 ani de muncă grea. Motivul real a fost acela de a intimida populația de a participa la viața religioasă. Primii doi ani am fost ținut în închisoarea orașului Oradea, încă doi ani în Gherla (uneori în aceeași celulă cu pastorul Richard Wurmbrand, NEd) și timp de doi ani am fost dus la Balta Brăilei, pentru a construi diguri și a munci la fermă. În închisoarea din Oradea, celulele erau extrem de mici, era doar un spațiu pentru două paturi supraetajate pe colț, plasate în formă de L, cu doi prizonieri în fiecare pat. Am fost tratați cu multă cruzime de către toți paznicii care ni se adresau tot timpul cu "criminal" sau "bandit" urmat de numele nostru.

"La Gherla, în celulele mai mari erau înghesuți 100-150 de deținuți. Gărzile de aici erau și mai brutale. Frecvent am fost constrâniși în timpul iernii, să stăm întinși cu orele pe cimentul rece. Deși eram speriat tare de această închisoare comunistă, un verset biblic mi-a amintit de patriarhul evreu Iacov, despre care este scris: "I-a fost frică (lui Iacov) și a zis: "Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!" (Genesa 28:17). Aceasta m-a încurajat. Prin voia lui Dumnezeu eram plasat "în Casa lui Dumnezeu" și El mi-a deschis "Poarta Cerurilor". M-am gândit, cum aș putea fi speriat să fiu copil al lui Dumnezeu, care locuia în casa Lui? În timp ce eram în închisoare, mă rugasem pentru toți frații mei din lumea liberă și laudam pe Dumnezeu pentru locul unde puteam să mărturisesc credința creștină. După căderea comunismului în România, am reușit să scriu o carte cu amintirile mele. A fost tradusă în mai multe limbi. Am descris cum îl laud pe Dumnezeu pentru binecuvântările spirituale personale pe care le-am primit în această închisoare, binecuvântări pe care nu le-aș schimba pentru toate bogățiile milionarilor americani. Când eram încă în comunism, după ce fusesem eliberat din închisoare printr-o amnistie generală, mă rugam: "Dragă Doamne, din dragoste pentru tine, dacă ar fi nevoie să mă întorc în închisoare, pentru a avea ocazia de a-mi mărturisi credința unui singur polițist comunist, eu sunt gata să-Ți ascult dorința." (În 1964, România comunistă dorea împrumuturi din partea Statelor Unite și, ca o condiție impusă pentru primirea lor, a eliberat zeci de mii de prizonieri politici. Mulți dintre acești foști deținuți, în special cei închiși pe motive de credință, au fost încarcerati la loc de regimul Ceausescu, după ce România a primit împrumuturile. NEd)

"Când am fost eliberat, am fost supus unui interogatoriu dur. "Szilagy Sandor" a strigat ofițerul comunist "Care a fost sentința ta?" "Douăzeci de ani" a fost răspunsul meu. "De ce?" a întrebat el. "Pentru că mărturisesc în mod public credința mea". - "Și încă crezi?" - "Bineînțeles!" - "Aveți grijă", continuă ofițerul, "vă eliberăm de data asta, dar în acest caz vă putem aduce înapoi!" Am răspuns: "Am fost întemnițat mai mult de șase ani. M-ai lipsit de libertate, de slujirea mea, de soția mea, de fiul meu, de tot ce posed, dar nu ai putut să-mi iei Mântuitorul meu, Domnul meu Iisus, care mi-a dat în fiecare zi pacea minții și o fericire spirituală greu de descris. Pariez că nu poți găsi printre ceilalți necredincioși, de asemenea prizonieri politici pe care îi eliberezi sub această amnistie, o mărturie asemănătoare!" Ofițerul m-a contrazis, "dar Biblia spune: Dați cezarului ce este al cezarului! Deci, ar trebui să vă supuneți autorității (comuniste)!" "Da", am răspuns, dar continuă" și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." Pe Dumnezeul meu, cu toată propaganda voastră ateistă comunistă, nu ai putut să mi-l iei", am încheiat. Ofițerul a strigat: "Doar du-te!", așa că am fost eliberat, fără să fiu pus să semnez ca mulți alți prizonieri politici, o nouă declarație de loialitate față de regimul comunist."

## Creștini ajutați din darurile voastre!

### Condamnat la 20 Ani de Închisoare Pentru că a Participat la un Grup de Studiu Biblic



Fratele Mihai Iovin a scris: "Spre sfârșitul celui de-al doilea război mondial, începând cu anul 1944, sovieticii au format din prizonierii luați în timpul războiului, o serie de divizii ale armatei române, pentru a lupta împotriva naziștilor. (Ca ofițer instruit) m-am întors înapoi în România, în această echipă făcută în grabă a armatei sovietice. Eram deja creștin. Odată cu încheierea celui de-al doilea război mondial, mulți dintre membrii acestui regiment special creat de sovietici au primit funcții înalte în regimul communist, post-1947, nou instaurat din România. Mi s-a oferit o carieră strălucitoare, dar răspunsul meu a fost scurt: "voi, comuniștii, promovați o ideologie ateistă. Eu cred în Dumnezeu și vreau ca Dumnezeu să-mi călăuzească viața. Deoarece nu pot accepta ateismul, sunt nevoit

să refuz toate ofertele voastre atrăgătoare. "Liderii comuniști m-au amenințat," vei suferi ", dar nimic neplăcut nu s-a întâmplat până șase ani mai târziu, când, dintr-o dată, mi s-a propus în august 1954 poziția de inspector într-o mare întreprindere financiară de stat (specialitatea mea civilă) într-un alt oraș. Am fost invitat să fiu transportat acolo cu mașina, conform importanței acestui post. În schimb, mașina a intrat brusc în curtea cartierului general al Securității, fiind obligat să port ochelarii cu lentile întunecate și, pe neașteptate, am fost arestat și aruncat într-o celulă de închisoare. Acesta a fost un mod rafinat de a mă împiedica să opun rezistență (ca fost ofițer). Apoi au urmat trei zile și nopți de interogatorii crude, cerându-mi să recunosc niște acuzații false că aș fi spion. Una dintre cunoștințele familiei noastre a fost arestată și torturată pentru a fabrica materialul de acuzație împotriva mea. El a fost torturat cu un dispozitiv de tortură specializat: mănuși de aluminiu care conțineau ace fine care intrau în degetele purtătorului atunci când erau presate, producând răni și dureri extraordinare. În acest fel, foștii camarazi de arme comuniști, au încercat să mă pedepsească pentru faptul că am refuzat să mă alătur poziției lor, datorită credinței mele creștine. Datorită lipsei oricăror probe palpabile, m-au lăsat liber după doar trei zile, dar, două luni mai târziu, am fost chemat din nou de Securitate. Mi-au cerut să fiu informator cu privire la activitățile bisericii noastre. La prima întâlnire, ofițerul de securitate mi-a spus: "Dacă chiar crezi că Isus Hristos este adevărul, atunci vei rezista cu adevărat la momelile noastre, dar dacă ai îndoieli, de ce să nu-ți schimbi loialitatea față de noi, comuniștii, și o vei duce bine!" Când, la a doua întâlnire, m-a întrebat cum de nu am pregătit o fișă informativă scrisă despre credincioși care ar fi trebuit să o pregătesc pentru a-i informa, am răspuns: "Cred că Isus Hristos este adevărul și (dincolo de aceasta) nu am nici o informație să vă dau." Am fost chemat de două ori la Securitate. Din nou, doi ofițeri au încercat să mă convingă să devin informator. Le-am răspuns: "Acum purtați epoleți de rang înalt cu dungi pe umerii voștri, dar va veni ziua în care vom sta cu toții în fața tronului judecării lui Hristos, atunci nu veți mai purta grade. Acum este momentul să-L primiți pe Domnul și pe Hristos și să acceptați mântuirea Lui." Încercând încă de câteva ori să mă recruteze, m-au amenințat din nou că voi suferi. Doar câteva luni mai târziu, întregul nostru grup de studiu biblic, condus de pastorul baptist Vasile Moiescu, un matematician de o înaltă educație, a fost brusc arestat. Când ne aflam în boxa acuzaților, soția fratelui Moiescu, Sânziana, a intrat în sala de judecată, s-a întors spre boxa acuzaților și a spus cu voce tare: "Fraților, știm cu toții că în numele Domnului Isus Hristos și pentru El sunteți aici." Cât de mult ne-a încurajat! Judecătorul a strigat: "Doamnă, nu-ți dai seama unde ești? Te-aș putea plasa într-o clipă, în aceeași boxă (cu acuzatul.)" S-a întors spre scaunul judecătorului și a răspuns: "Și ce, domnule? Nici un sacrificiu nu este prea mare când vine vorba de numele iubit al lui Isus Hristos ". Ea a fost dată afară cu forța din tribunal. Astfel de eroi ai credinței așa cum a fost ea, vor exista întotdeauna. Îmi amintesc când, aruncat fiind în celula 129, gardianul comunist a țipat la mine: "Te-am adus aici să te omorâm. Aici o să-ți putrezească oasele. " Când ușa grea s-a închis, m-am gândit că sunt îngropat ca Lazăr din Evanghelie într-un mormânt. Cum s-a întâmplat lui Lazăr, Domnul ne-a înviat din mormântul comunist. Șase ani mai târziu, am fost eliberat printr-o amnistie generală."

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

Asociația Creștina Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU; Conturi IBAN RON: RO27RNCB0068149171380001, US Dollar: RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004.